

[Statsministeren.]

tidsportion må være noget, der virker efterspørgseldæmpende, og hr. Poul Møller siger, at opkrævning af en engangsskat må være noget, der virker efterspørgseldæmpende, og når det forholder sig sådan, da kan man ikke gå ud og sælge sin politik som en beskæftigelsespolitik, som en erhvervs politik. Det er jo ganske forkert fremstillet, og det kan ikke få lov til at stå sådan.

Den situation, den britiske devaluering påtvinger Danmark, må efterfølges af, at vi også devaluerer. Ved at vi devaluerer de 8 pct., får vi en konkurrencefordel i forhold til alle andre lande end Storbritannien på alle vore eksportmarkeder og på hjemmemarkedet. Det vil sige, at på alle disse steder vil denne økonomiske politik medføre en vækst i efterspørgslen efter danske varer, en vækst i efterspørgslen efter danske varer på hjemmemarkedet, der konkurrerer med udlandet, en vækst i efterspørgslen efter danske eksportvarer på alle andre markeder end det britiske; det betyder ikke, at jeg ikke håber, at vores eksport også vil vokse til Storbritannien, det vil vi naturligvis bestræbe os for. Og det er, fordi de borgerlige partier hindrer de ledsagende foranstaltninger til denne politik, at vi må betegne deres politik som beskæftigelsesfjendtlig, erhvervsfjendtlig.

Hr. Sigsgaard stillede en lang række interessante forslag om den ene og den anden form for politik, som han og hans fem gruppemedlemmer ønskede gennemført. Jeg tror, at hr. Sigsgaard er klar over, at vil han have noget i den retning gennemført, kan det kun ske under den nuværende regering, og samtidig præsterer hr. Sigsgaard, efter hvad jeg har kunnet lytte mig til, en afstemning, der fører til valgsudskrivning. Det må være en ganske særlig form for logik, der gør sig gældende hos hr. Sigsgaard, og jeg må naturligvis sige, at det barnagtige forslag til dagsorden, han har stillet, ikke vil gøre nogen som helst ændring i den situation. Hans dagsordensforslag bør stemmes ned, og jeg vil anbefale, at man stemmer imod det. Det, dagsordensforslaget siger, er jo i virkeligheden, at regeringen, selv om den kommer i mindretal, skulle forsøge at regere videre. Det har ingen fornuftig betydning.

Jeg synes også, det må gøres helt klart, at hvis eller når 6 SF-medlemmer ved den afstemning, vi forhåbentlig skal have meget snart, bringer regeringen i mindretal på et væsentligt beskæftigelsesmæssigt og lovgivningsmæssigt område, så vil det naturligvis betyde, at samarbejdsaftalen mellem S og SF er bortfaldet, den har ikke længere nogen mening. Det vil også betyde, at kontaktudvalget er bortfaldet, det har ikke længere nogen mening, og det betyder, at socialdemokratiet står frit og uafhængigt over for fremtidig dansk politik.

Jeg må også i denne forbindelse gøre en bemærkning yderligere til hr. Hilmar Baunsgaard og det radikale venstre. Det kan jo ikke nægtes, at vi igennem mange år har haft et godt og positivt samarbejde med det radikale venstre. Der er gennemført megen god og også god social politik i samarbejdet mellem socialdemokratiet og det radikale venstre. Hvis det radikale venstre i den nuværende situation stemmer imod forslaget om indefrysning af dyrtidsportionen — og jeg vil antage, at i hvert fald nogle af de radikale folketingsmedlemmer dermed stemmer imod deres egen indre overbevisning — så vil det sætte sig spor i forholdet mellem vore to partier; vi vil også i forhold til det radikale venstre stå frit og uafhængigt i fremtiden.

Så til slut en indkomstpolitisk bemærkning.

Det var, som om man i hvert fald fra hr. Niels Westerby's side gjorde sig den forestilling, at hvis man nu stemte lovforslaget om indefrysning af dyrtidsportionen ned, så kunne man senere efter valget vende tilbage til denne form for indkomstpolitik. Jeg tror det ikke, jeg tror det ikke. Jeg tror, at de vanskeligheder, man påfører danske erhverv og dansk beskæftigelse ved at hindre, at lovforslaget om dyrtidsportionens nedfrysning bliver vedtaget, er endelige. Jeg har grund til at tro, at man i hvert fald fra Landsorganisationens side vil mene, at når folketingets flertal ikke har taget imod et tilbud fra lønmodtagerne, fra arbejdere, tjenestemænd og funktionærer, om nedfrysning af en dyrtidsportion, så er tilbuddet dermed bortfaldet. Det ændrer ikke vores overbevisning om, at denne politik er rigtig. Men jeg tror, man skal gøre sig klart, at